

Nasza szkoła otrzymała imię księdza kardynała Stefana Wyszyńskiego 14 października 2004 roku. Pragniemy by osoba księdza kardynała Stefana Wyszyńskiego była bliska uczniom naszej szkoły. Postać naszego patrona to postać wyjątkowa wymykająca się schematom. Jest oczywiste, że Prymas Wyszyński był człowiekiem niezwykłym w swej mądrości i sile, konsekwencji, oddaniu wierze i kościołowi katolickiemu. W czasach trudnych był tym, który nie tylko obronił siebie ale też i innych siłą charakteru i człowieczeństwa.

Biografia Kardynała Stefana Wyszyńskiego ukazuje człowieka silnego wiarą i mądrością a przecież jego życie przypadło na najtrudniejszy czas w historii Polski. Kardynał Wyszyński urodził się w niewielkiej miejscowości Zuzela nad Bugiem, na pograniczu Podlasia i Mazowsza 3 sierpnia 1901 r. Państwo polskie było wtedy pod zaborami. Jego rodzina to typowa polska rodzina przywiązana do tradycji i religii katolickiej. To te wartości umożliwiały przetrwanie w trudnym czasie bez państwa i trwanie przy wartościach patriotycznych które wpojono w dzieciństwie małemu Stefanowi. Prymas Wyszyński niejednokrotnie później wracając do wspomnień z lat dzieciństwa uważał, że przywiązanie do ojczyzny i miłość do Matki Boskiej wyniósł z domu rodzinnego. Wspominał szczególnie o modlitwach kierowanych w dzieciństwie zarówno do Matki Boskiej Częstochowskiej jak i Matki Boskiej Ostrobramskiej. Jednakże na jego dzieciństwie zaważyła przedwczesna śmierć matki, gdy późniejszy prymas miał zaledwie dziewięć lat. Od tej pory wychowaniem Stefana Wyszyńskiego i jego rodzeństwa zajmował się ojciec.

Ukończył gimnazjum w Warszawie i Łomży a następnie wstąpił do Seminarium Duchownego we Włocławku. Święcenia kapłańskie przyjął 3 sierpnia 1924 roku. Na swoją Mszę prymicyjną wybrał Jasną Górę. Czas pokaże, że Prymas zawsze w swej drodze kapłańskiej będzie oddany Czarnej Madonnie Jasnogórskiej.

Prymas Wyszyński zdobył gruntowne wykształcenie, studiował na Katolickim Uniwersytecie

Lubelskim na Wydziale Prawa Kanonicznego i Nauk Społecznych. Uzyskał stopień doktora. Po studiach udał się w podróż naukową po krajach Europy. . Po powrocie do Polski został profesorem nauk społecznych w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku. Tam też prowadził działalność społeczną wśród robotników Włocławka

W czasie okupacji podczas II wojny światowej uniknął aresztowania ponieważ wyjechał z Włocławka. Ukrywał się między innymi we Wrociszewie i w Laskach pod Warszawą. W czasie Powstania Warszawskiego ksiądz Stefan Wyszyński był kapłanem grupy "Kampinos" AK działającej w Laskach i okolicy oraz szpitala powstańczego w Laskach. Opiekował się również rannymi niósł pomoc duchową polskiemu społeczeństwu. Po zakończeniu wojny ks. Stefan Wyszyński wrócił do Włocławka i rozpoczął organizowanie Seminarium Duchownego, zniszczonego w czasie wojny. W 1945 r. został rektorem Seminarium.

Zaraz po zakończeniu wojny już w 1946 roku, Ojciec Święty Pius XII mianował księdza profesora Wyszyńskiego biskupem, ordynariuszem diecezji lubelskiej. Sakry biskupiej udzielił mu na Jasnej Górze Prymas Polski kardynał August Hlond 12 maja 1946 roku. Po śmierci prymasa 22 października 1948 ks. Biskup Stefan Wyszyński został wybrany Arcybiskupem Gniezna i Warszawy i Prymasem Polski. To wydarzenie rozpoczęło nowy rozdział w jego kapłańskim życiu.

W rzeczywistości komunistycznej, totalitarnej Prymas musiał znaleźć sposób na przetrwanie Kościoła w Polsce. Ten czas próby Kościół polski prowadzony przez Kardynała Wyszyńskiego przeszedł zwycięsko. Kościół pod opieką Stefana Wyszyńskiego nie tylko dawał narodowi polskiemu, wyniszczonemu podczas okupacji, nadzieję ale też wychowywał pokolenia księży w czasach, gdy władza komunistyczna Polski Ludowej walczyła wszelkimi możliwymi metodami, by zniszczyć organizację kościoła w Polsce. Prymas był tą opoką, która stanowiła o przetrwaniu.

Gdy zaczęło się nasilać jawne prześladowanie, szczególnie w latach pięćdziesiątych aby chronić Kościół i Naród od rozlewu krwi Prymas Wyszyński podjął decyzję zawarcia "Porozumienia" podpisanego przez przedstawicieli Episkopatu i Władz Państwowych 14 II 1950 roku.

